കേരള കത്തോലിക്ക മെത്രാൻ സമിതി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന
സംയുക്ത ഇടയലേഖനം

വിശുദ്ധ അൽഫോൻസാ
സഹനത്തിലൂടെയും സ്നേഹത്തിലൂടെയും വിശുദ്ധിയിലേക്ക്

വന്ദ്യവൈദികരേ, ബഹുമാനപ്പെട്ട സന്ന്യസ്തരേ, പ്രിയ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരേ,

ഭാരതത്തിലെ, പ്രത്യേകിച്ച് കേരളത്തിലെ, കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വലിയ അഭിമാനഭാജനമാണ് വി. അൽഫോൻസാമ്മ. ഇന്ന് (ഒക്ടോബർ 12) സാർവത്രികസഭ ഔദ്യോഗികമായി അൽഫോൻസാമ്മയെ വിശുദ്ധയെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണല്ലോ. ഇരുപത് നൂറ്റാണ്ട് പഴക്കമുള്ള കേരളസഭയ്ക്ക് ഇത് പുണ്യ മുഹൂർത്തമാണ്. കഠിനരോഗവും വേദനയും ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശിനോട് ചേർത്തുസഹിച്ച് അവൾ വിശുദ്ധിയിൽ വളർന്നു. ലോകദൃഷ്ടിയിൽ വൻകാര്യങ്ങളൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളുകാണുന്ന ദൈവം അവളുടെ സമർപ്പണത്തിന്റെയും വിശ്വസ്തതയുടെയും ആഴം കണ്ടു. അവളെ മഹത്വീകരിച്ചു. ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ ശക്തമായ പ്രവൃത്തികളുടെ സാക്ഷ്യമായവൾ പ്രശോഭിക്കുന്നു (cf. സങ്കീ. 71:16-17).

കുടമാളൂരിലെ മുട്ടത്തുപാടത്ത് കുടുംബത്തിൽ യൗസേപ്പിന്റെയും മറിയത്തിന്റെയും നാലാമത്തെ സന്താനമായി അൽഫോൻസാ 1910 ആഗസ്റ്റ് 19-ന് ഭൂജാതയായി. എട്ടാം ദിവസം അന്ന എന്ന നാമത്തിൽ ജ്ഞാനസ്നാനം നൽകപ്പെട്ടു. മൂന്നാം മാസം അമ്മ മരിച്ചതുകൊണ്ട് മുട്ടുചിറയിലെ മുരിക്കൻ ഭവനത്തിൽ ആറുമാസക്കാലം അമ്മയുടെ മൂത്തസഹോദരി വളർത്തി. പിന്നീട് മുട്ടത്തുപാടത്ത് മൂന്നാം ക്ലാസ്സ് പാസ്സാകുന്നതുവരെ വസിച്ചു. തുടർന്നുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം മുട്ടുചിറയിലെ സർക്കാർ സ്കൂളിൽ മുരിക്കൻ വീട്ടിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് നടത്തി. സുന്ദരിയും സുശീലയുമായ അന്നക്കുട്ടി ഏവരുടെയും പ്രിയപ്പെട്ടവളായി വളർന്നുവന്നു.

ചെറുപ്പം മുതലേ അന്നക്കുട്ടി ആന്തരികമായ ശക്തിയും ക്ഷമാശീലവും സഹനശക്തിയും പ്രകടമാക്കിയിരുന്നു. പേരമ്മയുടെ മക്കൾ അന്നയെ കള്ളിയും ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവളുമായി അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോഴും സ്കൂളിൽ കൂട്ടുകാർ അവളെ ഉന്തിയിട്ട് മുട്ട് പൊട്ടിച്ചപ്പോഴും പരാതി കൂടാതെ അവരോട് ക്ഷമിച്ച് ഉണ്ണീശോയ്ക്ക് സുകൃതമാല കോർത്തത് പിന്നീടുള്ള ജീവിതത്തിന് മുന്നൊരുക്കമായിരുന്നു. ഈശോയ്ക്കായി തന്റെ ജീവിതം സമർപ്പിക്കാൻ ചെറുപ്പത്തിലേ അവൾ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു പാവപ്പെട്ട മഠത്തിൽ ചേരണമെന്നതായിരുന്നു അന്നക്കുട്ടിയുടെ തീവ്രാഭിലാഷം. പേരമ്മക്ക് അത് സമ്മതമല്ലായിരുന്നു. നല്ലൊരു ചെറുക്കനെക്കൊണ്ട് അവളെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കണമെന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ആഗ്രഹം. അന്നക്കുട്ടി ധർമ്മസങ്കടത്തിലായി. ഒരു അഗ്നി പരീക്ഷണത്തിലൂടെയാണ് അവൾ തന്റെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചെടുത്തത്. പാദങ്ങൾ തീയിൽ പൊള്ളിച്ചതും അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളെ സധൈര്യം സ്വീകരിച്ചതും അവളുടെ ഉറച്ച തീരുമാനത്തിന്റെ ബഹിർസ്ഫുരണങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന് കാലം പിന്നീട് തെളിയിച്ചല്ലോ.

1928 ആഗസ്റ്റ് രണ്ടിന് അന്നക്കുട്ടി ഭരണങ്ങാനം ക്ലാരമഠത്തിൽ അർത്ഥിനിയായിച്ചേർന്ന്, അൽഫോൻസാ എന്ന പേര് സ്വീകരിച്ചു. തുടർന്ന് ചങ്ങനാശ്ശേരി വാഴപ്പള്ളിയിൽ എട്ടാം ക്ലാസ്സിൽ മലയാളം ഹയർ പഠനത്തിന് അധികാരികൾ അയച്ചു. അനാരോഗ്യം കാരണം പഠനം പൂർത്തീകരിക്കാനായില്ല. 1930 മെയ് 19-ന് സഭാവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ച അൽഫോൻസായെ 1932-ൽ വാകക്കാട് പ്രൈമറി സ്കൂളിൽ താല്കാലിക അധ്യാപികയായി നിയമിച്ചു. രോഗം കലശലായതുമൂലം ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭരണങ്ങാനത്തേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചു പോരേണ്ടിവന്നു. 1935 ആഗസ്റ്റ് 12-ന് ചങ്ങനാശ്ശേരി ക്ലാരമഠത്തിൽ നോവ്യഷ്യേറ്റിൽ പ്രവേശിച്ചു. താമസിയാതെ ശക്തമായ രക്തസ്രാവം തുടങ്ങി. നോവ്യഷ്യേറ്റ് ക്രമങ്ങൾ പാലിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അൽഫോൻസായെ പറഞ്ഞുവിടുവാൻ അധികാരികൾ ഒരുങ്ങി.

അൽഫോൻസായുടെ ഹൃദയാഭിലാഷം മനസ്സിലാക്കിയ മാർ ജെയിംസ് കാളാശ്ശേരി പിതാവ് അവളെ പറഞ്ഞു വിടണ്ടാ എന്നു നിർദ്ദേശിച്ചു. അത് ദൈവികമായ ഒരിടപെടലായിരുന്നു. 1936 ആഗസ്റ്റ് 12-ന് നിത്യവ്രതം സ്വീകരിച്ച് അൽഫോൻസാ ഭരണങ്ങാനത്തേക്ക് മടങ്ങി.

പിന്നീട് മരിക്കുന്നതു വരെ രോഗശയ്യയിലായിരുന്നു. 1946 ജൂലൈ 28-ന് അൽഫോൻസാമ്മ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. സ്കൂൾ കുട്ടികൾ അവളുടെ കബറിടത്തിൽ പോയി മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം യാചിച്ച് അനുഗ്രഹങ്ങൾ നേടി. സാവധാനം മുതിർന്നവർക്കും അൽഫോൻസായോടുള്ള ഭക്തി വളർന്നു. തത്ഫലമായി 1953 ഡിസംബർ 2-ാം തീയതി ദൈവദാസിയായും 1984 നവംബർ 9-ന് ധന്യയായും അവൾ ഉയർത്തപ്പെട്ടു. 1986 ഫെബ്രുവരി 8-ന് മഹാനായ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പാ അൽഫോൻസായെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവളായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ദുരിതങ്ങളും രോഗങ്ങളും വ്യാധികളുമെല്ലാം നാഥന്റെ തലോടലുകളായി അൽഫോൻസാമ്മ സ്വീകരിച്ചു. കൂടുതൽ വേദനകൾ ദൈവത്തോട് ചോദിച്ചു വാങ്ങുകയും സഹനം മൂത്ത് ജീവൻ പോകുമെന്ന അവസ്ഥ വരുമ്പോൾ അവയെ മാറ്റാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക അൽഫോൻസാമ്മയുടെ രീതിയായിരുന്നു. ദൈവമത് നിവർത്തിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അൽഫോൻസായും ദൈവവും തമ്മിലുള്ള ഗാഢമായ ഒരു പാരസ്പര്യത്തെ അത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അൽഫോൻസായ്ക്ക് സഹിക്കേണ്ടിവന്ന രോഗങ്ങൾ നമ്മെ അദ്ഭുതപ്പെടുത്തും. രക്തസ്രാവം, ഡബിൾ ന്യുമോണിയ, ക്ഷയം, മലമ്പനി, കാലുകളിൽ വ്രണം, പാരവശ്യം, പാരവശ്യത്തെ തുടർന്നു വലിയ വിശപ്പും ദാഹവും, അപ്പോൾ കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഫലമായി 60-70 പ്രാവശ്യം വരെ നീളുന്ന ഛർദി, ത്വക്കിന്റെ ചുക്കിച്ചുളിയൽ, ഉറക്കമില്ലായ്മ തുടങ്ങിയ ശാരീരികരോഗങ്ങളും കൂടാതെ, മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന വിമർശനങ്ങളുടെയും തെറ്റിദ്ധാരണകളുടെയും ഫലമായുള്ള മാനസികവ്യഥകളും പരിത്യക്തതയും എല്ലാം അവൾക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. വേദനയിലും പ്രാർത്ഥന, പ്രായശ്ചിത്തം, പരോപകാരപ്രവൃത്തികൾ, മിഷനുവേണ്ടി സമർപ്പണം എന്നിവയ്ക്ക് ഒരു കുറവും അൽഫോൻസാ വരുത്തിയിരുന്നില്ല. പഴയനിയമത്തിലെ ജോബിനെപ്പോലെ സഹനങ്ങളെ അവൾ പ്രാർത്ഥനയും സ്തുതിഗീതങ്ങളുമായി മാറ്റി. പരാതിയോ ആവലാതിയോ അവൾ ഒരിക്കലും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. സഹനാഗ്നിയാൽ സ്ഫുടം ചെയ്തെടുത്ത ജീവിതമായിരുന്നു അൽഫോൻസായുടേത്. സഹിക്കുന്ന ഈശോയോടുള്ള സ്നേഹം, വീരോചിതമായി സഹിക്കാൻ അവൾക്ക് ശക്തിപകർന്നു. സഹിക്കാൻ ഒന്നുമില്ലാത്ത ദിവസം ശൂന്യമായി അവൾ കരുതിയിരുന്നു.

സഹനത്തെ രക്ഷാകരമാക്കാനുള്ള വിജ്ഞാനം അൽഫോൻസാ ദൈവവചനത്തിൽ നിന്ന് ആർജ്ജിച്ചു. ഗോതമ്പുമണി നിലത്തുവീണ് അഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് വെറുതെ ഇരിക്കുന്നു. അഴിയുന്നെങ്കിലോ അത് വളരെ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കും (യോഹ. 12:24). ഈ തിരുവചനത്തെ ജീവിതം കൊണ്ട് വ്യാഖ്യാനിച്ചവളാണ് അൽഫോൻസാ. സ്വയം അഴിഞ്ഞ് ഇല്ലാതാകുമ്പോഴും നിസ്സാരയാക്കപ്പെടുമ്പോഴുമാണ് തന്റെ ജീവിതം സ്വർഗത്തിൽ ഫലം ചൂടുന്നതെന്ന് അവൾക്ക് ഉറച്ച ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. റോസിന്റെ ചുവട്ടിൽ വളമായി ഇടുന്ന വട്ടയിലയും വെട്ടിയിലയുമാണ് താൻ എന്ന് അവൾ കൂടെക്കൂടെ പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ. കർത്താവിന്റെ കുരിശിന്റെ ഓഹരി എനിക്കുണ്ട്. ഞാൻ കർത്താവിനോടുകൂടെ കുരിശിലാണ്. ഈ ഭാഗ്യം എല്ലാവർക്കും കിട്ടുന്നതാണോ? എന്ന് അൽഫോൻസാ ചോദിക്കുമ്പോൾ സഹിക്കുന്നതിൽ ഭാഗ്യം താൻ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നാണർത്ഥം.

മരിക്കുന്നതിന് ഏതാനും മാസം മുമ്പ് അൽഫോൻസാമ്മ തന്റെ സഹനാനുഭവം എഴുതി: തീജ്വാലയിൽ കിടക്കുന്ന കീടത്തിനു സമമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ എന്റെ അവസ്ഥ. എന്റെ വിഷമതകളെല്ലാം എന്റെ നല്ല ദൈവം നോക്കികൊണ്ടിരിക്കുകയും എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്? എനിക്ക് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത വിധത്തിലുള്ള പല വിഷമതകളും സഹിക്കുവാൻ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. സമാധാനക്കേട് ഒട്ടുമില്ല. ഞാൻ സന്തോഷിക്കുകയും ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യവും ദൈവത്തോടൊത്ത് നിത്യം വസിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹവും ആണ് അൽഫോൻസായ്ക്ക് സഹനശക്തി പകർന്നു കൊടുത്തത്. അവളുടെ വാക്കുകൾ വ്യക്തമാണ്: സഹനവും ത്യാഗവും ആകുന്ന കല്ലുകൾ കൊണ്ടാണ് സ്വർഗത്തിൽ നമുക്കായി മാളികകൾ പണിയുന്നത്. തന്റെ ഭൗമികകൂടാരം നശിച്ചുപോയാലും നിത്യം നിലനിൽക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഭവനം ഉണ്ടെന്ന ഉറപ്പും അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നു (cf. 2 കോറി. 5:1). സ്ഥിരമായ പിതൃദേശം ഇവിടെയല്ല, ഭാവിയിലാണെന്ന കാര്യത്തിൽ അവൾക്ക് തെല്ലും സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല (ഹെബ്രാ. 11:13-16; ഫിലി. 3:20). ദൈവം സുനിശ്ചിതമായി തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു, എന്തു സംഭവിച്ചാലും അവിടുന്ന് തന്നെ കൈവിടില്ല. അവിടുന്ന് തന്നോട് കൂടെ ഉണ്ട് എന്ന വിശ്വാസം അവളിൽ ദൃഢപ്പെട്ടിരുന്നു. ത്യാഗത്തിനും സഹനത്തിനും അങ്ങനെ അവൾ അർത്ഥം കണ്ടെത്തി. വേദനയുടെ മുമ്പിൽ നമുക്കും വേണ്ടത് ഈ ഉറപ്പും ബോധ്യവും ആണ്.

ജീവിതം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സഹനത്തിനു മുമ്പിൽ ഒളിച്ചോടുകയോ വഴിമാറി നടക്കുകയോ അല്ല നാം ചെയ്യേണ്ടത്. മറിച്ച് അതിനെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള കഴിവു നേടുകയാണ്. അൽഫോൻസാമ്മ നമുക്ക് തരുന്ന പാഠമാണിത്. അനന്തമായ സ്നേഹം കൊണ്ട് സഹനം ഏറ്റെടുത്ത ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഐക്യത്തിൽ സഹനത്തിന്റെ അർത്ഥം നാം കണ്ടെത്തണം. സഹനത്തിന്റെ വിശുദ്ധീകരണശക്തിയും പക്വതയിലേക്കു നയിക്കുന്ന രീതിയും പ്രത്യാശയിലേക്കുള്ള യാത്രയും നാം നവമായി അൽഫോൻസായിൽ നിന്ന് പഠിക്കണം (cf. പ്രത്യാശയിൽ രക്ഷ, 37-38).

അവൾ സ്നേഹിച്ച ദൈവം അവൾക്ക് അവർണനീയമായ മാധുര്യമായപ്പോൾ യാതൊരു ലൗകികകാര്യങ്ങൾക്കും അവളെ വശീകരിക്കാനായില്ല. ഈശോയുടെ വാക്കുകൾ അവൾക്ക് വഴികാട്ടിയായി. സ്വർഗരാജ്യം വയലിൽ ഒളിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന നിധിയാണെന്ന് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. വിവേകമതിയായ അൽഫോൻസാ തനിക്കുള്ളതെല്ലാം വിറ്റ് ആ വയൽ വാങ്ങി, നിധി കണ്ടെത്തി (cf. മത്താ. 13:44). മണവാളനെ സ്വീകരിക്കാൻ വിളക്കിൽ എണ്ണയുമെടുത്ത് കാത്തിരുന്ന വിവേകമതിയായ കന്യകയായി അവൾ (cf. മത്താ. 25:1-13). ചിതലും പുഴുവും നശിപ്പിക്കാത്തതും കള്ളന്മാർ മോഷ്ടിക്കാത്തതുമായ സ്വർഗരാജ്യത്തിലേക്ക് നിക്ഷേപം ശേഖരിച്ചവളുമാണ് അൽഫോൻസാ (cf. മത്താ. 6:19-20). ജീവിതം കൊണ്ട് സുവിശേഷത്തിന് ഭാഷ്യം രചിച്ച അൽഫോൻസാമ്മ നമുക്ക് മാതൃകയാകണം. പ്രത്യേകിച്ചും ഭൗതികതയ്ക്കും സുഖലോലുപതയ്ക്കും അടിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആധുനികലോകത്തിന് അവൾ വഴികാട്ടിയാണ്.

സ്നേഹമായിരുന്നു അൽഫോൻസായുടെ ജീവിതം. അതു തന്നെയാണ് വിശുദ്ധിയും. അവൾ ദൈവത്തെയും മറ്റുള്ളവരെയും സ്നേഹിച്ചു. അവൾ പറയുന്നു: എല്ലാവരോടും എനിക്ക് സ്നേഹമാണ്. ആരെയും വെറുക്കാൻ എനിക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. എന്റെ മുഴുവൻ സ്നേഹത്തിന്റെയും പരിഹാരത്തിന്റെയും ഒരു ബലിവസ്തുവായി ഈശോയ്ക്ക് എന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നു. സ്നേഹത്തെ പ്രതി ദുരിതങ്ങൾ സഹിക്കുക, അതിൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. അതു മാത്രമേ ഇഹത്തിൽ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ .

ദൈവത്തെയും മനുഷ്യനെയും സ്നേഹിക്കാൻ തയ്യാറാകുമ്പോൾ അതിൽ സഹനമുണ്ട്. കാരണം, അവിടെ നമ്മുടെ അഹംഭാവവും സ്വാർത്ഥതയും ഇല്ലാതാകണം. വെട്ടിയൊരുക്കപ്പെടാനും മുറിവേല്ക്കപ്പെടാനും നാം തയ്യാറാകണം. സ്വയം പരിത്യജിക്കുന്നതിലെ വേദന സ്വീകരിക്കാതെ സ്നേഹത്തിന് നിലനിൽക്കാനാവില്ല. എന്നെ അനുഗമിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ സ്വയം പരിത്യജിച്ച് അനുദിനം തന്റെ കുരിശുമെടുത്ത് എന്റെ പിന്നാലെ വരട്ടെ (ലൂക്ക. 9:23) എന്ന ഈശോയുടെ വാക്കുകൾ അൽഫോൻസാമ്മയുടെ കാതുകളിൽ നിരന്തരം മുഴങ്ങിയിരുന്നു. അത് ജീവിക്കാൻ അവൾ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധയുമായിരുന്നു. അതവളെ വിശുദ്ധയാക്കി.

ഇന്ന് റോമിലെ സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ചത്വരത്തിൽ രാവിലെ 9.30-ന് ആരംഭിക്കുന്ന വിശുദ്ധ കുർബാന

മദ്ധ്യേ പരിശുദ്ധ പിതാവ് ബെനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ മാർപാപ്പാ അൽഫോൻസാമ്മയെ വിശുദ്ധയായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന വിവരം എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. കേരളത്തിൽ നിന്ന് മെത്രാന്മാരും വൈദികരുടെയും സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെയും അല്മായരുടെയും പ്രതിനിധികളും അടങ്ങുന്ന അനേകം പേർ ആ തിരുക്കർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതാണ്. അൽഫോൻസാ വിശുദ്ധയായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യൻ സമയം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 1.30-ന് കൃതജ്ഞതയുടെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും അടയാളമായി കേരളത്തിലെ എല്ലാ ദേവാലയങ്ങളിലും മണികൾ മുഴക്കേണ്ടതാണ്. വിശ്വാസികളെല്ലാവരും മൗനമായി ഏതാനും നിമിഷം ആ സമയം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണം.

2008 നവംബർ 9-ന് ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 2.30-ന് അൽഫോൻസാമ്മയുടെ കബറിടം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭരണങ്ങാനത്ത് പൗരസ്ത്യതിരുസംഘത്തിന്റെ പ്രീഫെക്ട് കർദ്ദിനാൾ ലെയനാർദോ സാന്ദ്രി അധ്യക്ഷത വഹിക്കുന്ന പൊതുസമ്മേളനം ഇന്ത്യയുടെ ബഹുമാന്യനായ മുൻ രാഷ്ട്രപതി അബ്ദുൾകലാം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യും. ഇന്ത്യയിലെ അപ്പസ്തോലിക് ന്യുൻഷിയോ പെദ്രോ ലോപ്പസ് ക്വിന്താനയും കർദ്ദിനാൾമാരായ ടെലസ്ഫോർ ടോപ്പോ, ഓസ്വാൾഡ് ഗ്രേഷ്യസ് ആൻജലോ, മാർ വർക്കി വിതയത്തിൽ എന്നിവരും ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഡാനിയേൽ അച്ചാരുപറമ്പിലും മാർ ജോസഫ് പവ്വത്തിലും പ്രസംഗിക്കുന്നതാണ്. തുടർന്ന് 4.15-ന് ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ മെത്രാന്മാരും പങ്കെടുക്കുന്ന കൃതജ്ഞതാബലി സീറോമലബാർ സഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷൻ ശ്രേഷ്ഠ മെത്രാപ്പോലീത്ത അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ മാർ വർക്കി വിതയത്തിൽ പിതാവിന്റെ മുഖ്യകാർമ്മികത്വത്തിൽ നടക്കുന്നതാണ്. മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷൻ മോറാൻ മോർ ബസേലിയോസ് ക്ലീമിസ് കാതോലിക്കാബാവ വചനസന്ദേശം നൽകുന്നതുമാണ്. കഴിയുന്നിടത്തോളം ആളുകൾ വിശുദ്ധ ബലിയിലും പൊതുസമ്മേളനത്തിലും പങ്കെടുത്ത് അൽഫോൻസാമ്മയോടുള്ള ഭക്തിയും സ്നേഹവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും വിശുദ്ധയുടെ മാതൃകയെ പിഞ്ചെന്ന് വിശുദ്ധിയിൽ വളരാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് സ്നേഹപൂർവം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ദൈവം നിങ്ങളെയെല്ലാവരെയും വി. അൽഫോൻസാമ്മയുടെ മാധ്യസ്ഥത്താൽ സമൃദ്ധമായി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

കേരള കത്തോലിക്കാ മെത്രാൻ സമിതിക്കുവേണ്ടി
1. **ഡോ. ഡാനിയേൽ അച്ചാരുപറമ്പിൽ**
(കെ.സി.ബി.സി. പ്രസിഡണ്ട്)
2. **മാർ വർക്കി കർദ്ദിനാൾ വിതയത്തിൽ**
(മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് സീറോ മലബാർസഭ)
3. **ബസേലിയോസ് മാർ ക്ലീമിസ്**
(ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കാബാവ, മലങ്കരസഭ)
3. **മോസ്റ്റ് റവ. ഡോ. സൂസപാക്യം എം.**
(തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതാ മെത്രാപ്പോലീത്ത)

പാസ്റ്ററൽ ഓറിയന്റേഷൻ സെന്റർ
കേരള കത്തോലിക്കാ മെത്രാൻ സമിതിയുടെ ആസ്ഥാനകാര്യാലയം
കൊച്ചി-682025
08.08.2008

NB: ഈ ഇടയലേഖനം 2008 ഒക്ടോബർ 12-ന് ദിവ്യബലി മദ്ധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.